

[Formanden.]

Statsrevisorerne har afgivet beretning om lovgivningen på arbejderbeskyttelsesområdet og udviklingen i områdets driftsudgifter i tiden 1914-1965. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget fru Lis Møller har meddelt mig, at hun ønsker at tage sit den 24. oktober anmeldte spørgsmål vedrørende sagsbehandlingen af projekter for forebyggende børneinstitutioner tilbage. Spørgsmålet er herefter bortfaldet.

Medlem af folketinget Arne Christiansen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Har ministeren til hensigt at afhjælpe den forskelsbehandling, der ved ikrafttrædelse af lov om fritidsundervisning m. v. vil opstå mellem halanlæg bygget af kommunerne og halanlæg, der er etableret som selvejende institutioner?“

Medlem af folketinget Ivar Nørgaard har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Er det hensigten at anmode statens administrationsråd om en udtalelse om det hensigtsmæssige i en hel eller delvis sammensmeltning af ligningsorganerne, kontrolorganerne eller opkrævningsorganerne under finansministeriet med henblik på at tilpasse statsadministrationen til de nye opgaver, som følger af indførelsen af merværdiafgiften og kildeskatten, der i meget vidt omfang vedrører de samme erhvervsdrivende?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ordføreren for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Gerda Møller): Efter at folketingsmand Morten Lange på folketingsmand Aksel Larsens vegne havde anmodet om, at der på grund af sygdom måtte blive meddelt denne orlov, vedtog folketinget i sit møde den 7. d.m. at meddele den ønskede orlov samt at indkalde stedfortræderen som midlertidigt medlem fra og med den 7. d.m.

1. stedfortræder for socialistisk folkeparti i østre storkreds, hvor hr. Aksel Larsen er valgt, er stud. mag. Anders Uhrskov, der har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den nævnte orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har herefter gennemgået den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede stedfortræderliste og de øvrige dokumenter og indstiller herefter enstemmigt, at stud. mag. Anders Uhrskov godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 7. november d.å.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af stud. mag. Anders Uhrskov som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 7. november 1968

vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 51) findes i tidenden sp. 1411).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling satte til forhandling under ét.

Finansministeren (Poul Møller): Under første behandling stillede hr. Djurhuus mig et spørgsmål vedrørende forrentningen af de obligationer, der udstedes af Færøernes Realkreditinstitut. Det forholder sig således, at det er Færøernes Realkreditinstituts bestyrelse, der bestemmer, hvilken rentesats der skal anføres på de af instituttet udstedte obligationer. Denne er i øjeblikket på 6 pct., og instituttet kan altså bestemme, om den i fremtiden skal være 5½ pct. Men der er dertil at bemærke, at det er Danmarks Nationalbank, der bestemmer, hvorvidt man vil købe obligationerne til parikurs, og jeg har forstået hr. Djurhuus' spørgsmål således, at det for ham også var afgørende,

[Finansministeren.]

at parikursen bliver opretholdt. Skulle realkreditinstitutets bestyrelse efter lovens vedtagelse henvende sig til regeringen og meddele, at man er sindet at nedsætte obligationernes forrentning til 5½ pct., så er regeringen indstillet på at søge om, hvorvidt man kan få Nationalbanken til under sådanne vilkår at købe til parikurs.

Djurhuus: Jeg skal ganske kort bare takke for oplysningerne fra regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fornyelse af et statspræmieobligationslån.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 50) findes i tidenden sp. 1418).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om egnsudvikling.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 1273, fremsættelsen i tidenden sp. 833).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om investeringsfradrag i egnsudviklingsområder.

(Lovforslaget (nr. 48) findes i tillæg A. sp. 1171, fremsættelsen i tidenden sp. 740).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Jeg skal kun gøre nogle bemærkninger om selve egnsudviklingsloven, idet hr. Ove Hansen senere vil knytte nogle bemærkninger til det foreliggende forslag om investeringsfradrag.

Egnsudviklingen er af mange blevet opfattet som en art finere fattighjælp, alle landets skatteydere skulle yde til visse personer i visse egne. Det er måske en af grundene til, at vi her i landet gennem mange år har haft politisk uenighed om dette alvorlige problem. I andre lande har man haft forståelsen af, at egnsudvikling er langt mere, og at det ikke blot er et lokalt, men et nationalt problem, og derfor har man også kunnet løse det i politisk enighed. Hovedformålet er jo, at landet skal udvikle sig på harmonisk måde og man ikke skal have uheldige sammenklumpninger af befolkningen, mens andre områder mere og mere affolkes.

Egnsudviklingen er derfor ikke vendt mod bl. a. hovedstadsområdet. Tværtimod må man også her være interesseret i, at problemet løses. Thi hvis det ikke gøres, vil folkeflytningerne tage til i forstærket grad. Man vil forlade landbrugsegnene og søge til storbyerne, og det vil give problemer også for disse byers nuværende befolkning.

Der er måske nogen, der drømmer om den såkaldte Ørestad, hvor det halve af Danmarks og Sveriges befolkning skulle gruppere sig omkring Øresund. Det vil blive til ulykke for os alle med alle de sociale og bolig-mæssige problemer, det vil afføde, ja, man ville ikke engang kunne klare vandforsyningerne til menneskene og til industrien. Det er derfor godt, at hele problemet nu opfattes som et nationalt problem, og der synes at være skabt politisk enighed om, at det skal løses.

Selvfølgelig kan det være fristende at stille nogle historisk-politiske betragtninger om egnsudviklingens hidtidige forløb. Jeg skal afstå fra dette. Thi der står skrevet, at der skal være mere glæde over én synder, der omvender sig, end over 99 socialdemokrater, der ikke haver omvendelse behov. Jeg skal i den forbindelse kun udtrykke håbet om, at denne omvendelse holder, for det er jo unægtelig nogle ordentlige krumsping, man fra venstres og konservativ side